

اندیشه‌ی توحیدی اجتماعی بنیان‌گذار انقلاب (۲)

تعریف سیاست توحیدی

امام برای تحقق آرمان خدا خواهی اجتماعی با تکیه بر معارف توحیدی دین خویش راهبردها و سیاستهای کلی تحول جامعه ی مسلمان را ترسیم کرده و تز «جدایی دین از سیاست» را با آنتی تز سیاست ورزی توحیدی متکی بر اصول راهبردی اجتماعی دین اسلام از اندیشه ی جامعه ی مسلمان ایران خنثی نمود که در نهایت بنیان گذار تحول و انقلاب عظیم دینی در جهان گردید؛ زیرا در اندیشه ی ایشان اسلام تعریفی همدوش با سیاست داشت در این باره ایشان می فرمایند:

«والله اسلام تمامش سیاست است؛ اسلام را بد معرفی کرده اند، سیاست مدن از اسلام سرچشمه می گیرد.»^۱ «جلوگیری از مفساد» به عنوان یکی از مصادیق بارز سیاست، اجازه همراهی سیاست ورزی با فساد را نمی دهد. از این رو این تعریف از سیاست هرگونه عمل برای حفظ قدرت و به اطاعت واداشتن مردم را بر نمی تابد. این تعریف با آنچه از ابن عقیل نقل شده که: «سیاست عملی است که با آن مردم به صلاح نزدیکتر و از فساد دورتر می شوند»^۲ «روش پیامبر اسلام نسبت به امور داخلی مسلمین و امور خارجی آنها، نشان می دهد، که یکی از مسئولیتهای بزرگ شخص رسول اکرم (ص) مبارزات سیاسی آن حضرت است.»^۳

^۱ صحیفه امام، ج ۱، ص: ۲۷۰.

^۲ کتاب: باقر شریف القریشی، انتظام سیاسی فی الاسلام / ۱.

^۳ صحیفه امام، ج ۵، ص: ۱۸۸.